

Zur
Gräfl.vom Hagen'schen

Majorats - Bibliothek

MÖCKERN

gehörig.

Nº 2328

rub.

auf Ja 1400

— 00 Ull.
00 duc.

BARPTOLEMÆI
BILLOVI
EPIGRAMMATVM
LIBELLVS XV.

5

In Symbolum Bilovij de Bilovv.

Spes mea Christus erit, durum patientia vincet.

Epigramma Davidis Hessi. P. L.

Spes Christi sperata timet, ridetq; metua

Terrigenum æthereanixa potenter ope.

Filus ei an trepidet? si fractus corruat Orbu

In columem exitij nulla ruina premet.

Anxiferas superat turas patienter ubiq;

Victor, quemcunq; hæc spes animabit HERI.

Hac quoq; spe fultus fulges vincesq; Bilovij

Imbrisferi insulūs navifragiq; nothi.

IENAE
Typis Tobia Steinmanni,
Anno M. DC.

Dn. M. Jos. Kreit? p[ro]p[ter]e
Ergo amico meo dedi
Anno.

CLARISSIMO ET
PRAESTANTISSIMO VI-
RO, D. M. CHRISTOPHORO NEANDRO,
Ethices in Acad. Francofurtanâ Professori
P. &c. amico, fautori & promotori
meo observando.

ET meritò, quidquid nos possumus ad-
fiduitate consequi, T. Excell. carminibus
extollimus: Quis enim non mentem tuam
candidiss. & apertiss. semper explorauit? aut
exploratam summopere commendauit, com-
mendatamque desideravit vnicè & exoscula-
tus est? Tullius quasi avem albam bene senti-
entei civem videre videtur: Quid nos de
tanto viro (citra omnes blanditiæ loquor) iu-
dicemus? qui non fortuitò natum sed de celis
elabsum, & divinitùs concessum nobis firmi-
ter stardimus. E quidem, ut verum fatear, tan-
tum Tibi tribuo, quantum præterea paucis.
Dixi. quod dixi, sanctum & ratum volo. Ecce
autem Tibi paucula carmina, confusania, qui-
bus nondum adhuc manum postremam adhi-
bui. Accipe ea: & si placent, pellege: & mea
promovere studia nunquam desistas. V. Sa-
gani in Elysijs ad Hebri seu Bebri ripam

1600. M. Sept. ex Museiō
Baldufianō.

M. Bartolemæus Bilovius
a Bilow, P. L.

Ad

• ४६ श्रीकृष्णनाम संग्रह ५ •

AD M. CHRISTOPHORVM NEAN-
drum Eth. Prof. P.

Mitto tibi nostræ Vates Epigrammata Musæ,
Qui de Biloniō stemmate nomen habet.
Hec cecini mæstus Martigenialis in umbra,
Qui mihi blandisoris admittit Hebrus aquis.
Accipe, sine indigna tuis licet auribus : ista
Iure tamen reddi digna favore quenam.
Vive, meq; memor sis omni luce : Saganus
Te quoq; latifl. & voce salutar elor.

PAVLO MELISSO Fr. COMITI
Pal. & Eq. Aur, C.R, &c.

Ampliavagæ mundo quem laudis adorea noīum
Reddidiſ ad magni Solis virumq; latus,
Magne MELISSE, minor Vates Bilovalis aula
Lumina Martina mīto videnda tuæ.
Suffi :e Tu ſedem Nympha: Lauriȝ, coronam,
Si dignam censes, junge MELISSA comis.
Maiori parvum cumulabis honore Poētam,
Venerit ad noſtras ſi eus Muſam enūs.
Addet honorandis quondō nos illa Poētus,
Fama Melifæo munere maior erit.

AD M. BARPTOLEMAE VM
Bilovium P. L.

V. Atibus innumeris fecunda Silesia Phæbum
Proposat ad melicæ plectra sonora lyrae,
A 2 Millenasijs

Millenasq; illis Musas Charitasq; maritat,
Et totidem Veneres, totque nurūs Venerum;
Millenasq; adeò p̄eclarā dote Minervas,
Quæque Minervarum singere vulta quæas.
Tot numeris, modulis tot vincitur augur Apollo,
Mercurijq; chrys sepe revicta siles.
Si genus hoc piures paritura est deinde Poëtas
Divarum subolem, semideūmq; choros;
Qui statuere augminib; Bilo, templa capacia tano
tis;

Quis poterit fontes his sperire novos?

Paulus Melissus Franc. Comes Palat. &c
Eq. aur. civis Roman.

AD RHODOMELLAM.

Nunc iterū RhodoMella rux succedimus
auiae;
Porrige Miꝫ dexiram, basia perge labris.
Ab quam dura meum presserunt frigora corpus!
Me subiœ foveas quoſo calore tuō.
Flamina mellitis immite cupita labellis:
Succedit mitis ſic circō flamma gelu.

AD CHRISTOPH. PELARGVM. D.

Sic eſt: castus amor meus eſt, & ſemper amari
Gefio ab egregijs laudis honore virg.

Ad Andream VVencelium D.

Tu qood ſuafisti dudūm mibi nobilis auctor,
Procedat tamdēm, ſi ſaveant Superi!
Discedo tristis. Verbo, Vir Clare, vel uno
Tu redditum poſſes exhibilarare meum.

Ad

Ad Bernardum Martinium à Baldhofen,
Consulem Sagan. hospitem & parent. col.

Multa mihi prætas, Tibi debeo multa vicissim :
Clares et numeris, Vir Generose, meu.

Ad M. Georgium Reimannum Sil. P. L.
& Acad. Regiom. Prof.

CVi commendasti quondam tua membra cubili,
In iova beis oculos nomine clando meos.

Caniungo mea vota tuis : domicilia Christus
Hæc regat, & Satanae damna dolosq; fugeret.

Hic Parentem, Matrem, Natos, Natasq; gubernet :
Præsidio cuius stat benè suita domus.

Ad M. Davidem Origanum Mathem.
Prof. Francof.

Arte Mathematicâ clares, is Origane : in aula
Fulget Olympiacâ sidus ut Erigones.

Ad M. Calebum Trygophorum Log.
Prof. Poëtam egregium.

Quæ, cum Marchiacum regeres Calebe, Ly-
ceum,

Dons dabis nobis, bæc RhodoMella capit.

Nostra puras auro dignissima carmina ? cur non
Respondet votis auria virgo meis ?

Ad M. Rudolphum Goclenium Acad.
Marpurg. Prof. Poëtam insignem.

Cur non Te canerem nostru, Rudolphe, Ca-
menis,

Et Musis famam nominis infererem ?

Nam benè tu totâ de posteritate mereris,

Et benè de nobis, Clare vir, es meritus.

Iudicium tam tibi censes (quidnam audio?) nostrum?
Cum me principibus Vatibus & quis paras?
Gloria Cattorum non tam tibi nota per orbem,
Quam tibi Castalia contribuere Dea.
Sed tua fere in Iam diffundit fama per axem,
Quā Sol occidua intrat, & exit, aquas.
Vestra & Aristotelis gnarus monumenta relegi,
Factus & ex isto sum Sophus ipse libris.
Nectua delectit longavi temporis ævum
Scribia, nec extremos sunt subitur arogos.

Ad M. Christoph. Neandrum.

Cuncta NE ANDRE tenes: celebri que nomine
dona
Musa, Themis, Charites, Suada, Minerva gerunt.

Ad M. Frid. Taubmanum P. L.
Acad. Vitæb. Prof.

Si tibi non numeris ero par, Taubmanne: fidelis
Pectori ero tamen & par in amore tibi.

Ad M. Pancratium Crugerium P. L.
Græcæ linguæ Prof. in Ac. March.

Conculit in senio quam Lauri è frunde coronam
SCHE DIVS, hæc felix sit vigeatq; diu.
Graea venit, matuta venit iungenda capillis
Laurea: latifidum frugis aroma ferat.

Ad G. Martinium à Baldhofen Sil. Poëtam
Cæl. & Melissæum ac Not. Publ.

Infernum inconstans quod sim, ceu suavit amator,
Ne mirare, Bebro Lux mea mobilior.

Ad

Ad amicam.

IN me non quām verbis insurgū amaris,

Et me, si pecco, candida amica mones.

Candorem hinc agnōce tuum, pedūq; fidele,

Et tuus hātū fīctō nomine fulget amor.

Si nāves reprehendo tuos. ex carmine taxo,

Ignosce: Errores sāpē in amore latent.

Ad Paullum Melissum Fr. Com. Pal.

Poētacum Coryphæum.

Quelibet vībs Vateis generat Silesidos orē:

Præ reliquis palmam Segna polita renct.

Ad RhodoMellam.

Heu quantum crucior, dum COR Mibi surrie
puisti:

Vievre si Me vīs, COR Mibi redde iūum.

Ad V. B. puellam elegantiss.

ME Pragæ salvere iubes, ex ritè valere,

Lux mea, virginij lux generosa chori.

Florida tu longos flore ceu L A V R V S in annos.

Quoq; nites, numquām concidat iste vigor.

Ambrosiā digna es, Tu digna es nectare celi:

Versiculis vives nobilitata meis.

In RhodoMellam petrā asperiorem.

DExtra nitens, crines flavi, colla ignia, cervix

Lactis, sunt oculi sidera bina poli.

Vox clara est, mores sine rusticitate pudici,

Fulgida frons, vernis amula labra rosis.

Quod cæcus careat, Rhodomeula, luce Cupido,

Ne mirare; dedit lumina namq; Tibi.

Hinc torques hoc Cor: lacrimis nec tangere amatis

Nec cursu gemitus, dura puella, meos.

Heu miserum perdis! peritum cerne Poëtam!

Cerne precor! petrâ nam Mibi es asperior!

Heu morior! pullâ redimitum ueste cadaver

Claudatur rigidô marmore. Carmen erit:

Heic iacet extinctus teneris Bilovius annis:

Causa fuit dura dura puella necis.

Ad Annam Martiniam Baldufianam,

feminam laudatifs.

Anna vale in longos, quæ Mannâ es svavior, annos

Splendida feminij vive corona chori.

Ad eandem de amicæ inconstantiâ.

Sic est: nulla fides Nymfis, infida puellæ

Mens est, inconstans, mobiliorq; Bebro.

Ad G. Martinium à Baldhofen Sagan. P. L.

HEu nostras sprevit lacrumas, suspiria nostre,

Votaq; nec gemitus curat amica meos!

Aspero qua nulâ pietate movebitur, unâ

Fu poteris Dominam flectere voce measm.

Ad M. Virgilium Fonteium Harlæ-

mium P. L.

Quam bene Virgilij generosum nomen adeptu!

Quam bene Pierij nomina sonis habes!

Nomine Virgilij nam digna poemata cantas,

Et redolent Clarios carmina docta lacus.

Donec Virgilij florebit gloria, vives:

Donec Apollinij gloria fontu erit.

Ad

Ad M. Matthæum Rüdingerum P. L.

I. V. Cand. & Not. Publ.

Aspera & inconstans nostra est, Rudigere,
puella:

Quam dedit, hanc servat num Charisina, fidem!

Ad V. B. puellam venuistam.

Ager eram; sed mox, cum me salvere iubebas,
Lux mea, sum sanus factus & incolamus.
O uirinam tecum licet consumere luceus,
Quamto baurirem latitiae cumulos!

Ad M. Ioannem Schosserum Eloq. Prof:
in Acad. Francof.

Sparsa Corburnati collegi carmina Abelis,
Invidit subito quem fera parca solo.
Qua tamdem e tenebris in apertam promere lucem.
Schossere eloquium qui proficeret, volo.
Mens est Haslobij revocare poëmat a ratis,
Nec tam i ratis scribita perire sinam.
Te cum non lateat, lateant ubi carmina, cura,
Ad nostras veniant singula queso manus.
Eruere ex imis abscondita forte latebru
Carmina, non parvi causa laboris erit.

Ad M. Christophorum Neandrum

Eth. Profess. Philos. Orat.

& Poëtam

Hercle, Neandre scrax vatum est hoc nobile
seclum!

Et licet innumeri nomen inane gerant:
Enthea evi vena vis est, præ mille Poëtis
Eminet, & laudis pondera dignus habet.

A s.

Ad

Ad RhodoMellam.

Adhibit ut Magneſ ferrum, molitq; trahendo:
Sic velox oculis adtrahor ipſe tuis.

Ad M. Ioannem Mestnerum Ecclesiæ
Sagan. Pastorem.

Cogor ad exterritas mœſtus proficiſcier oras,
MESTNERE, praeco Numinis.
Floridus ut longis, exopto, recursibus annos
Cum coniuge et prole exigas.

Me commendo tuis, et quas Ecclesia fundit
Preces Iehovæ publicas.

Si ſaluum dextirō me fidere fata reducent,
Ingratus hanc Vates ero.

Ad Ioach. Stederum Stendal. Ecclesiæ
patriæ ad D. Petrum Pastorem,
Poëtam.

Non abitu, Stedere, meō turbere : regressus
Nam pariet Iovā gaudia dante Tibi.

Verbo duce, vindice Christo
Symbolum M. Tobiæ Aleutneri Sil.P. L.

Dux mihi sit verbum, Vindex sit Numine
CHRISTVS :

Nil metuam laqueos turba dolosatuos.

Vndiq; tutus ero, Verbo duce, vindice CHRISTO,
Et mihi nil ullo tempore deērit opus.

Simplice vel verbo stratus quis preſerſt hōſteſ,
Sartaq; ſunt Christi recta q; præſidiō.

Ad Ioannem Breithorium, Regali Curiæ
Glogov. à libellis, Poëtam.

Candide.

Candide te BREITHOR nivium vocat ipse
MELISSVS:

Candidius poterit mente quid esse tuā?

Ad Ioannem Ulricum Bipontinum.

P. L. & LL. Candid.

Mella parat RhodoMella mihi, vosulasq;
ministrat:

Ast Ulrice tibi sola Placilla placet,

Floreat & placeat longūm praemelle placentis:

Dulcior et mihi sit lux mea melle, rosis.

Ad RhodoMellam.

Paullum absconde tui radiantia sidera volvus:
Namq; necas volvus me Rhodomella tuō.

Ad M. Ioachimum Bucholdum Brandeb.

Sc. Soranæ Rect. Poëtam.

Nescio, qua ratio sit, quod me spernat amica,
Cūm tamen innumeris hanc celebrem nu-
meris?

Tamea puellarum levitas! constantia rara est!

Quarum mens ventis mobiliorg; Bebro.

Mi Bucholde, solum natale relinquere cogunt,

Et procul Elysij fata migrare locis:

Nec tamen heu ullā pietate movetur amica,

Vt fieret lacrimis mutor illa meis.

Durior est, & dura manet, rigidosq;, nec unquam

Deponit fastūs, mobilitatis apex.

Ad Ioannem Klapperbein Sagan. P. L.

Vix inspexisti, & nostros miraris amoreis,
Belle Clapi, totum volve, placebit opus.

Ad

Ad Val. Langehans Sagan. patri^æ
Sc. ConRect. Poëtam eruditum.

Rumor ait, polcræ quod tangar amore puelle
Heic ubi blandisonis palpitat Hebrus aquis.
Langhansi nego; virgo negat, neq^z novit amoreis:
Volgas in amplivagâ non tamen urbe filet.

Non est credendum volgo, sententia volgi
Lubrica, judicij nec bonitate valet.

Quesi vera essent, me non felicior uno
Edepol in tota hac urbe nec orbe foret.

Ad Barptolemæum Seideliūm Sagan.
patr.Sc. Cantorem, Poëtam.

Musica te clarat; clarabit et alma Poësis:
Eximium templi Barptolemæ decus:
Fingit amabilias felici sidere carmen,
Et superat cantu Te RHODOMELLA suo.

Ad Ioannem VVidemannum
Sagan. Reip. Sag. ab
Epistolis, P.

Cyrius carus erat genitor tuus, incluta propter
Munera virtutum : carmine clarus erat.
Si, VVIDEMANNE, tui vestigia docta parenitis
Gnarus adorabis: Tu quoq^z perpes eris.

Ad Heinricum VValterum Sagan.
P. L.

Ampliter extollis generosos laudibus Hortos,
Quis florent vatum nomina Teutoniae.

CHY

Cur virtute meam reuuis laudare puellam
Carminis ? an sordet Diva beata Tibi ?

Ad Mich. Hoffmannum Glogov.
cœcum natum, Poëtam.

SIs, HOFFMANNE, licet lucis productus in
oræ

Cœcius, Tyresia cœcius & Thamyrâ :
Altamen egregiô clarescis nomine : vives,
Aula donec erit nomen Apollinie.
Nempe vides tantum Phœbo ductore corusca
Mente, sagax quantum cernere lynx poteris.

In Lacrumas Laur. Ludovici
Ligij P. L.

Hic est ille Poëta lacrumarum,
Qui suspiria corde fudit imo
Tot, quot sideribus coruscat ether :
Et cxi tot lacrumas dat usq; Leuca,
Guttas quo vebit usq; Cattus undæ.
Hic fudit lacrumas amarioreis.
Hic vicit gemitus vel unus omneis,
Omnes & simul omnium querellas.
Qui suis lacramis movet puellam,
Hic est ille Poëta lacrumarum !

In Amoreis Ioach. Quirlingi Sehu-
siani patriæ Sc. Rect. Poëtæ
elegantiss.

Quirlingi gratam superis qui cernet amicam
Audieret colli pectoris cloquium :
Delabfaui

Delasfam superis hanc sedibus esse loquetur :

Mirandum promit sic Philotheia decus !

In Symbolum Bernardi Martinij à Baldhofen LL. Candid. & Not. Publ.

Hic huic addictus studio, ast alij alter inheret,
Ad quod natura semina quemq; trahunt.
Quod potes, id tenta, facilij, adsuiscere labori :
Nec maiora tuis viribus adgredere.

Epitaphium Ioannis Christoph.
Neandri.

Parvolus exiguâ iacet hac tellure Neander,
Maxima qui magnis pes genitoris erat.
Migrat in aetheriam mens, vnde recesserat, arcem:
Gaudet ex intuiu proximore Dei.

In album Baldassari Corneri Sag.

Candidus esse cupis; lingua hoc cum corde fate-
tur:
Qui niger est, mortis nigra venenabit.

Ad Christum.

Cor castum da Christe mibi; Venus exsulet
Da precor ut castô virginis igne fruar. (me:

Ad RhodoMellam.

Hec quantis crucior, flammis in pectorc: ni viis,
Ut peritem, subito dulci amica veni.
Dulci amica veni: gratis iucunda labellis
Flamina funde, potens crescat ut inde vigor.
Si vitam servare meam poteris minimâ re,
Perdere, dic, illam quâ ratione velis?

Ad

Ad Ioannem Frenclium Sagan.

Ille puellarum, Frencli candida, mos est,
Semper ut occultent ignia tela Deæ.
Acriter et negant iuventis pectoris æstus;
Quos ob amatorum candida corda fovent.
Nil est in totō versutius orbe puellā:
Abdit amoris opus, clamq; rogata fauet.

Ad Petrum VVernerum Boles.

Not. Publ. Cæs.

Quod potui præstare Tibi, factum esse purabis:
Ut gratum præstes Te quoq; Petre, vide.
De amore RhodoMellæ.
Qui feliciter incepit, felicius augmen-
sumat, et opiatō fine triunferet amor.

Memoriæ G. Martini à Baldhofen P. L.

Dispeream, si non tecum malim ire sub umbras!
Par fratrum suimus mentibus absq; pari.
Me licet avellat fors invida corpore de te,
Tecum anima atq; animo non tamen exsulero.

Ad B.

Felix qui potuit vesano cedere : felix,
Qui semper potuit delituisse domi.

Ad RhodoMellam.

Vive valeq; : anno tecū RhodoMella futuro,
Si nos fate dabunt vivere, ratus ero.

Ad

AD CL. V. M. BARTHOLOMAEVM
B I L O V I V M P. Camicū suum singularem.

V Sq, Novercali minitabiliterq; furenti
Quōd mactas odio turpe Catharmæ
gregis

Aonij; loca palantem per cuncta Zuberum;
Egregium facinus Bartholomæ facis.

In te quantumvis convicia plurima fundat,

Non nisi morsiculos pulicis esse puta;

Quod facis, & facere ut possis quoq; postmodo,
vitam,

Et vitia evita, quodque Zuberus habet.

Sic feret ille notas notâ levitate perennes;

Tu comi æternum serietate decus !

M. Jacobus Rosefeldus P. L.

SUPER INSIGNIA.

Nobiliss. atq; Clariß. Viri, D. M. BARTOLE-
MAEI BILOVII à Bilovv, Poëtæ
L.Cæsarij &c.

A Lbus olor mentis candorem; ferta labo-
rum

Lauria mercedem: pulcra corona decus;

Idaliæ vernare Rosæ monumenta Poëtæ;

Ala notat, superas radere pansa vias;

Sed color ille duplex, nivius sub corde nitoré;

Purpureus dulcem pro pietate necem;

Steinmata sic geminis distincta colorib. urgent

Hoc præstare dijs, illud amicitiae.

Oppositæ turpi medio manifesta secures

Barbariæ clypei fata minantur agro.

Talia promeritus vates insignia sacra

Arte, favore Deum nobile nomen habet.

Nicolaus Pelargus Posthumus Raconæus Boh. Poët. L.

Cæs. & No. Publ. Civis Pragæ veserñ.

ULB Halle
002 680 319

3

